

РЕШЕНИЕ

№ 1271

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разглежда дело номер **7624** по описа за **2024** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Алегро-В ЕООД“, ЕИК[ЕИК] чрез управителя си В. С. Г., със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Д. Ц., срещу Решение № 2608/01.06.2024 г. по НАХД № 1546/2024 г. на СРС, НО, 105 състав, с което е потвърдено издаденото срещу дружеството наказателно постановление /НП/ № 717892-F700117 от 10.08.2023г., с което му е наложена имуществена санкция за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО вр. с чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица. Моли решението на СРС да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано. Претендира разноски.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Ц., която поддържа жалбата.

Ответникът моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП счита касационната жалба за основателна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и

съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 20.03.2023 г. в офис М. при ТД на НАП С. административно-наказващият орган /АНО/ е установил, че Алегро В ЕООД в качеството си на работодател и осигурител не е изпълнило задължението си по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за подаване на декларация обр. 6 за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване и др. за периода 01.08.2022-31.08.2022 г. в законоустановения срок, поради което му е наложил имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл. 355, ал. 1 от КСО. Посочено е, че декларацията е следвало да бъде подадена до 25-то число на следващия месец, т.е. до 26.09.2022 г., а такава е подадена на 25.01.2023 г. АНО е приел, че нарушението е извършено на 27.09.2022 г. Изложени са съображения за наличието на отегчаващи вината обстоятелства, а именно неподадени декларации обр. № 6 за м. април, май, юни и юли 2022 г.

Настоящият състав счита правните мотиви на СРС за изцяло законосъобразни, поради което и на основание чл. 221, ал. 2, изр. посл. от АПК АССГ препраща към мотивите на СРС.

Относно възраженията на касатора за деня, в който нарушителя се счита за открит, съдът намира следното:

Не е налице твърдяното нарушение на чл. 34 от ЗАНН. Настоящият състав не споделя становището, че нарушителят се счита за открит в деня, следващ крайния срок за подаване на декларация. За да е налице хипотезата на чл. 34 ал. 1 от ЗАНН е необходимо длъжностното лице, оправомощено да разкрие нарушението, да бездейства по отношение съставянето на АУАН. Действително ТД на НАП разполага с информация относно лицата, които по принцип следва да подават декларации. Началото на срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, обаче, се поставя не от възникване на хипотетичната възможност за разкриване на нарушението, а от фактическото разкриване на нарушението, което в случая е станало на 25.01.2023 г., когато е подадена декларацията със закъснение. Обратното становище, че срокът тече от 27.09.2022 г., не намира нормативна опора, а е и обективно невъзможно да бъде изпълнено, доколкото част от декларациите се подават по пощата и постъпват например 10 дни след крайния срок за подаването им. Не може да се приеме, че на данъчните органи следва да бъде вменено задължението да извършат служебни справки по отношение на всички лица, които са били назначени във всяко едно дружество на територията на РБ, в частност на [населено място], в предходния месец, дали още са назначени, дали са осигурени и дали дължимите вноски за внесени. По-нататък, възможно е да е налице нов данъчен субект, както и да има промяна в назначените/осигурените лица от работодателите. В тази хипотеза органите на НАП не биха могли да издирват служебно кои са тези нововъзникнали данъчни субекти, респ. служебно да издирват всички назначени лица, за да реализират адм.-наказателната отговорност в срок, започнал да тече от деня, следващ датата на изтичане на срока за подаване на декларациите.

В горния смисъл е и съдебната практика на АССГ по сходни дела: решение по кнахд № 11729/2018; 7868/2019 и др.

Обжалваното НП не страда от пороци. Съставено е на 10.08.2023 г. в 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН с оглед датата на АУАН – 20.03.2023 г. Не е налице и твърдяното нарушение на разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН, поради това, че имуществената санкция била написана на ръка в НП. Писмената форма за издаване на НП, изискуема от закона, е спазена, авторството е ясно, подписът не е оспорен, а

изписването на съдържанието е техническа дейност, за която законът не изисква да е изцяло или частично на компютър и няма пречка да има вписани обстоятелства на ръка, както в случая е сторено с датата и с размера на санкцията.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, които да обуславят различна преценка на събраните по делото доказателства.

Решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора в тежест на касатора остават направените от него разноски. Ответникът по касация претендира разноски, поради което и на основание чл. 63д, ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ касаторът следва да заплати на ТД на НАП С. сумата от 80 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2608/01.06.2024 г. по НАХД № 1546/2024 г. на СРС, НО, 105 състав.

ОСЪЖДА Алегро-В ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП С. сумата от 80 лева – юрисконсултско възнаграждение пред АССГ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.